Lietas Nr. C26264216
Lietas arhīva Nr. C-0806-17

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
2017.gada 11.jūlijā

Rēzeknes tiesas tiesnese Inta Marnauza izskatīja rakstveida procesā civillietu sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Rēzeknes enerģija", reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, maza apmēra prasībā pret /pers. A/, personas kods /personas kods/, par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

2016.gada 5.decembrī sabiedrība ar ierobežotu atbildību "Rēzeknes enerģija" (turpmāk arī – prasītāja) Rēzeknes tiesā iesniedza maza apmēra prasību pret /pers. A/ (turpmāk – atbildētājs) par naudas piedziņu 939.12 *euro* apmērā.

Prasībā norādīts, ka prasītāja sniedz centralizētās siltumapgādes pakalpojumus Rēzeknes pilsētas administratīvajā teritorijā no 2008.gada 1.oktobra saskaņā ar 22.09.2008. izsniegtas licences Nr.S2006-08 nosacījumiem. Prasītāja ir reģistrēta un iekļauta Siltumenerģijas tirgotāju reģistrā, ko reģistrē Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija.

Prasītāja sniedz siltumenerģijas piegādes pakalpojumus arī dzīvoklim Nr./adrese/. Saskaņā ar 11.05.2001. Pirkuma līgumu ar Centrālās dzīvojamo māju privatizācijas komisijas lēmumuu minētā dzīvokļa īpašnieks ir atbildētājs.

Sakarā ar to, ka atbildētājs neregulāri un nepilnā apmērā veic apmaksu par siltumenergijas pakalpojumiem, viņam sakrājās parāds 939.12 *euro* apmērā.

2012.gada 21.maijā prasītāja jau vērsās ar prasību tiesā pret atbildētāju, un 2013.gada 31.janvārī Rēzeknes tiesa apmierināja prasību pilnā apmērā (civillieta Nr.C26087812, nolēmums spēkā no 04.11.2014.), līdz ar ko no atbildētāja ar iepriekšējo tiesas spriedumu tika piedzīts parāds par siltumenerģijas pakalpojumiem dzīvokļa īpašumam /adrese/, 561.74 *euro* un tiesas izdevumi 88.96 *euro* apmērā par laika periodu līdz 2012.gada 30.aprīlim. Uz 2016.gada 30.novembri parāda atlikums pēc iepriekšējā tiesas sprieduma sastāda 142.22 *euro* un par izpildu raksta iesniegšanu zvērinātam tiesu izpildītājam tika samaksāta valsts nodeva 2.85 *euro*, kura arī uz 30.11.2016. nav apmaksāta. Tādā veidā no kopējas parāda summas, kas atspoguļota pievienotajā parāda aprēķinā, 145.07 *euro* pienākas pēc iepriekšējā tiesas sprieduma no tiesu izpildītāja.

Uz 2016.gada 30.novembri atbildētāja kopējais parāds sastāda 1084.19 *euro*, no kura 142.22 *euro* un 2.85 *euro* attiecināmi uz iepriekšējo tiesas spriedumu. Līdz ar ko parāds par siltumenerģijas pakalpojumiem laika periodā no 01.05.2012. līdz 31.10.2016. (periods, kuru neskar iepriekšējs tiesas spriedums) sastāda 939.12 *euro*.

Par laika periodu no 2014.gada janvāra līdz 2016.gada 31.oktobrim atbildētājam bija aprēķināti likumiskie nokavējuma procenti. Pēdējais atbildētāja maksājums veikts 08.11.2016., līdz ar ko visi nokavējuma procenti, kas bija aprēķināti līdz 31.10.2016., ir apmaksāti, atbildētāja veiktos maksājumus novirzot saskaņā ar Civillikuma 1843.pantā noteikto kārtību.

Pēc iepriekšēja tiesas sprieduma spēkā stāšanas (t.i. no 2014.gada decembra) atbildētājs sāka labprātīgi veikt maksājumus un katrā apmaksas dokumentā norādīja par ko viņš maksā. Pēc atbildētaja maksājuma dokumentos norādītā sanāk, ka pēc tiesas sprieduma ir apmaksāti 508.48 *euro*, savukārt pārējās summas ir pārskaitītas par karstā ūdens cirkulāciju, sagatavošanu un apkuri par laika periodu no 01.08.2013. līdz 31.10.2016.. No tā var secināt, ka atbildētājs nav veicis maksājumus par laika periodu no 01.05.2012. līdz 31.07.2013., kā arī neatzīst likumisko nokavējuma procentu aprēķinu.

Neskatoties uz to, ka atbildētājs maksājuma uzdevumos norāda uz konkrētu laika periodu un pakalpojumu par kuru maksā, taču saskaņā ar Civillikuma 1843.pantu viņa maksājumi vispirms tiek ieskaitīti vēl nenomaksātos procentos un pēc tam parāda dzēšanai. No šīs pozīcijas izriet, ka parada veidošanās periods ir no 2014.gada 1.februāra līdz 2016.gada 31.oktobrim, un visi šajā periodā aprēķinātie likumiskie nokavējuma procenti ir apmaksāti (pēdējais maksājums 08.11.2016.).

Pamatojoties uz 18.10.1994. Ministru kabineta noteikumu Nr.204 "Par siltumenerģijas piegādes nosacījumiem" 1.punktu, dzīvojamo māju centralizēto apkuri un apgādi ar karsto ūdeni nodrošina un samaksu par šiem pakalpojumiem veic uz līguma pamata, kuru mājas īpašnieks vai viņa pilnvarota fiziska vai juridiska persona noslēdz ar siltumenerģijas piegādātāju. Līdz ar ko siltumenerģijas piegādes pakalpojums dzīvojamai mājai /adrese/, tika sniegts pamatojoties uz 06.10.2010. līguma Nr.255 "Par siltumenerģijas piegādi un lietošanu" (bija spēkā līdz 28.07.2016.) un 29.07.2016 .līguma Nr.507 "Par siltumenerģijas piegādi un lietošanu" (spēkā no 29.07.2016.) noteikumiem. Saskaņā ar šo līgumu 1.1. un 1.2. punktu prasītāja piegādā siltumenerģiju līdz piederības robežai, bet apsaimniekotājs nodrošina lietotājus – telpu īpašniekus ar piegādāto siltumenerģiju. Savukārt šī līguma 3.1. punkts paredz, ka abonenti - dzīvokļu īpašnieki, veic maksu par izlietoto siltumenerģiju piegādātājam saskaņā ar spēkā esošajiem tarifiem un piestādītajiem apmaksas dokumentiem.

Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta pirmās daļas 3.punkts nosaka, ka dzīvokļa īpašniekam ir pienākums norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (tajā skaitā par apkuri).

Saskaņā ar Ministru kabineta (turpmāk arī – MK) 2008.gada 21.oktobra noteikumu Nr.876 „Siltumenerģijas piegādes un lietošanas noteikumi" 36.punktu un pamatojoties uz prasītājas izrakstītajiem rēķiniem, atbildētājam bija pienākums norēķināties par iepriekšējā mēnesī izlietoto siltumenerģiju līdz katra mēneša divdesmitajam datumam. Siltumenerģijas tarifa apmērus noteica Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija, kas ir publicēti Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas mājaslapā sprk.gov.lv, t.i. 01.04.2016. Lēmums Nr.44, 19.06.2013. Lēmums Nr.113, 24.10.2008. Lēmums Nr.24.

Prasība pamatota ar MK 2008.gada 21.oktobra noteikumu Nr.876 „Siltumenerģijas piegādes un lietošanas noteikumi" 3.punktu, 36.punktu; MK 1994.gada 18.oktobra noteikumu Nr.204 „Par siltumenerģijas piegādes nosacījumiem" 1.punktu; Civillikuma 1757.pantu, 1759.panta pirmās daļas 1.punktu, 1765.panta pirmo daļu, 1843., 2033., 2107., 2108., 2109.pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta pirmās daļas 3.punktu; Civilprocesa likuma 1.pantu, 41.panta pirmo daļu, 44.panta pirmās daļas 3.punktu; MK 09.12.2008. noteikumu Nr.1013 "Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu" 1.1.apakšpunktu, 3.punktu.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja parādu par siltumenerģijas piegādi 939.12 *euro* (par laika periodu no 01.02.2014. līdz 31.10.2016.),

samaksāto valsts nodevu 140.37 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4.70 *euro*, kā arī noeikt prasītājas tiesības saņemt likumiskos procentus par periodu no 01.11.2016. līdz sprieduma izpildei.

Prasītāja prasības pieteikumā norādīja, ka lietas iztiesāšana tiesas sēdē nav nepieciešama.

Civilprocesa likuma 250.[25]panta pirmā daļa noteic, ja tiesa neizskata lietu tiesas sēdē saskaņā ar šā likuma 250.[26]pantu, lietu izskata rakstveida procesā, laikus paziņojot pusēm par datumu, kad tiesas kancelejā varēs saņemt sprieduma norakstu, kā arī informē par tiesas sastāvu, kas izskatīs lietu, un izskaidro tiesības pieteikt noraidījumu tiesnesim.

Tiesnese noteica civillietas izskatīšanu rakstveida procesā Rēzeknes tiesā 2017.gada 11.jūlijā. Pusēm ir paziņots datums, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.[22]panta pirmo daļu pusēm ir izskaidrotas pušu procesuālās tiesības, puses ir informētas par tiesas sastāvu, kas izskatīs lietu, pusēm ir izskaidrotas tiesības pieteikt noraidījumu tiesnesei.

Prasītājas pārstāvis nav pieteicis noraidījumu tiesnesei.

2016.gada 7.decembrī atbildētājam uz deklarēto dzīvesvietu tika nosūtīts prasības pieteikuma noraksts, uzliekot par pienākumu 30 dienu laikā sniegt tiesai paskaidrojumus (lietas 35.lapa), sūtījums atgriezies tiesā kā nepieprasīts, jo beidzies tā glabāšanas termiņš pasta iestādē (lietas 36.lapa).

Atbildētājs nav iesniedzis tiesai rakstveida paskaidrojumu par prasības pieteikumu, nav lūdzis lietas izskatīšanu tiesas sēdē un nav pieteicis noraidījumu tiesnesei.

Atbildētājam prasības pieteikuma noraksts, tiesību izskaidrojums un tiesas paziņojums saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.panta noteikumiem tika nosūtīti uz atbildētājas deklarēto dzīvesvietu. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.panta piekto daļu tiesas dokumentus fiziskajai personai piegādā pēc tās deklarētās dzīvesvietas adreses, bet gadījumos, kad deklarācijā norādīta papildu adrese, - pēc papildu adreses, ja vien fiziskā persona tiesai nav norādījusi savu adresi, pēc kuras veicama saziņa ar tiesu. Fiziskajai personai ir pienākums būt sasniedzamai tās deklarētajā dzīvesvietas adresē, deklarācijā norādītajā papildu adresē vai šīs personas norādītajā adresē saziņai ar tiesu. Civilprocesa likuma 56.[1]panta pirmā un otrā daļa nosaka, ka personai paziņots par attiecīgā dokumenta saturu septītajā dienā no nosūtīšanas dienas, ja dokumenti nosūtīti pa pastu. Tas, ka tiesas dokumenti ir piegādāti uz fiziskās personas deklarētās dzīvesvietas adresi, (…) un (…) dokumenti tiek nosūtīti atpakaļ, pats par sevi neietekmē dokumentu paziņošanas faktu. Līdz ar to tiesa atzīst, ka atbildētājam ir paziņots par lietas izskatīšanu rakstveida procesā.

Līdz lietas izskatīšanas dienai tiesā nav saņemti atbildētāja rakstveida paskaidrojumi, kas saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.[21]panta otro daļu nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā.

2017.gada 6.jūlijā tiesā saņemts akciju sabiedrības (turpmāk – AS) "Rēzeknes siltumtīkli" pieteikums par puses aizstāšanu. Tajā norādīts, ka ar LR Uzņēmumu reģistra valsts notāra 31.03.2017. lēmumu ir notikusi AS "Rēzeknes siltumtīkli", reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, un SIA "Rēzeknes enerģija", reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, reorganizācija, saskaņā ar kuru SIA "Rēzeknes enerģija" pievienojās AS "Rēzeknes siltumtīkli" un ar 31.03.2017. beidza pastāvēt bez likvidācijas procesa. Atbilstoši Komerclikuma 335.panta piektajā daļā, 351.pantā noteiktajam AS "Rēzeknes siltumtīkli" pārņēma visas SIA "Rēzeknes enerģija" saistības un tiesības. Ņemot vērā šos apsvērumus, AS "Rēzeknes siltumtīkli" lūdza aizstāt prasītāju civillietā SIA "Rēzeknes enerģija" ar AS "Rēzeknes siltumtīkli".

Bez tam pieteikumā norādīts, ka pēc prasības celšanas atbildētājs veicis 4 maksājumus par siltumenerģijas pakalpojumiem, maksājumu uzdevumos norādot konkrētu rēķinu numurus, no kā izriet, ka atbildētājs ir veicis pilnīgu rēķinu apmaksu (ar nokavējuma procentiem) par periodu no 2016.gada 1.novembra līdz 2017.gada 30.aprīlim; tādējādi prasībā norādītā parāda summa un periods paliek nemainīgi (lietas 43.lapa).

Motīvu daļa

Pārbaudījusi un novērtējusi rakstveida pierādījumus, tiesa uzskata, ka prasība apmierināma.

No lietas materiāliem pievienotā 2001.gada 11.maija pirkuma līguma (lietas 18.lapa) ir redzams, ka atbildētājs ieguvis savā īpašumā dzīvokli Nr.13 pēc adreses /adrese /, kas apstiprinās ar ziņām no zemesgrāmatas nodalījuma (lietas 41.lapa).

2010.gada 6.oktobrī un 2016.gada 29.jūlijā starp prasītāju un dzīvojamās mājas /adrese/, dzīvokļu īpašnieku pilnvaroto personu tika noslēgts līgums, saskaņā ar kuru prasītāja apņēmās saražot, piegādāt un realizēt siltumenerģiju karstā ūdens veidā lietotājam – dzīvojamai ēkai /adrese/, un lietotājs apņemas saņemt un nodrošināt apakšlietotājus ar piegādāto siltumenerģiju. Līgumu 3.1.punkts nosaka, ka dzīvokļu īrnieki vai īpašnieki veic samaksu piegādātājam par izlietoto siltumenerģiju saskaņā ar spēkā esošajiem tarifiem un piestādītajiem apmaksas dokumentiem (lietas 11.-12.,14.-15.lapa).

Lietā nav strīda par to, ka dzīvojamai ēkai /adrese/ prasītāja sniedz siltumenerģijas realizācijas un siltumenerģijas pārvaldes un sadales pakalpojumus.

Lietā nav strīda arī par to, ka atbildētāja īpašumā esošajam dzīvoklim augstākminētie pakalpojumi bija sniegti.

No lietas materiāliem pievienotā parāda aprēķina un finanšu datiem, kopsakarā ar sprieduma izpildi civillietā Nr.C26087812, redzams, ka atbildētāja parāds par siltumenerģijas pakalpojumu lietošanu (apkure, karstā ūdens cirkulācija, karstā ūdens sagatavošana) par laiku no 2014.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 30.novembrim sastāda 939.12 *euro* (lietas 24.-33.lapa).

Prasītāja sniedza siltumenerģijas pakalpojumus atbildētājam, atbildētājs saņēma šos pakalpojumus un viņam ir jānorēķinās par tiem saskaņā ar Civillikuma 2107.pantu, 2109.pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta pirmās daļas 3.punktu, 09.12.2008. MK noteikumu Nr.1013 "Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu" 1.1.apakšpunktu, 3.punktu.

Lietā nav pierādījumu tam, ka prasītāja nebūtu sniegusi siltumenerģijas piegādes pakalpojumus, vai ka šie pakalpojumi būtu bijuši atzīti par nepienācīgi izpildītiem. Parāda apmēru un savu samaksas pienākumu pret prasītāju atbildētājs nav apstrīdējis. Turklāt atbildētājs neuzskatīja par savu pienākumu sniegt paskaidrojumus tiesneses noteiktajā laikā.

Tādējādi tiesa uzskata par pieradītu, ka prasītāja veica siltumenerģijas piegādi atbildētāja dzīvoklim prasītājas norādītajā apjomā (Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa).

Lietā nav pierādījumu tam, ka atbildētājs būtu apmaksājis piegādāto siltumenerģiju, tostarp, Civillikuma 1838.pants nosaka, ka tas, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo; pierādīt samaksu var ar visiem atļautiem pierādījuma līdzekļiem, bet sevišķi ar rakstisku apliecinājumu jeb kvīti; samaksas saņēmējs nedrīkst atteikties to izdot parādniekam. Kvīti var izrakstīt vai nu uz paša parāda akta, ja tāds ir, vai atsevišķi.

Saskaņā ar prasītājas iesniegto konta pārskatu un finanšu datiem par laika periodu no 01.11.2016. līdz 30.06.2017., atbildētājs 2017.gada 10.janvārī, 10.aprīlī, 19.maijā, 2.jūnijā ir veicis maksājumus kopsummā 350.15 *euro*, kas novirzīti konkrētu, atbildētāja paša norādīto rēķinu apmaksai, kas neskar parāda rašanās periodu, par kuru ir celta prasība (lietas 44.-46.lapa).

Līdz ar ko no atbildētāja prasītājas labā piedzenams parāds 939.12 *euro* par piegādāto siltumenerģiju par laiku no 2014.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 30.novembrim.

Prasītāja lūdz tiesu noteikt tiesības sākot ar 01.11.2016. līdz sprieduma pilnai izpildei saņemt likumiskos procentus 6% gadā no parāda pamatsummas.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departaments 2016. gada 29. janvāra lēmumā lietā Nr. SKC-1331/2016 ir norādījis, ka stājoties spēkā nolēmumam par naudas summas piedziņu, par piedziņas juridisko pamatu kļūst spriedums, kura labprātīga nepildīšana rada nokavējumu Civillikuma 1759.panta izpratnē. Savukārt nokavējums dod pamatu likumisko procentu maksāšanai. To pamato apstāklis, ka sprieduma nepildīšana, citam pienākošās summas paturēšana pie sevis, nozīmē sveša kapitāla lietošanu, par ko pēc likuma pienākas procentu samaksa. Valstij ir pienākums nodrošināt likumīgā spēkā stājušos spriedumu izpildi. Minētā pienākuma izpilde, kas ir valsts uzdevums publisko tiesību jomā, tiek panākta ar dažādiem tiesību instrumentiem, institūtiem un mehānismiem. Ievērojot minēto, apstāklis, ka likumdevējs pieļāvis civilprocesā publiskām tiesībām raksturīgo regulējumu, varētu norādīt uz to, ka šajā gadījumā tiesības uz likumiskiem procentiem ir vērstas uz sprieduma izpildes stimulēšanu, t.i., ka minētās tiesības ir sasaistē ar nokavējumiem, kas var rasties sprieduma izpildes procesā.

Arī juridiskajā literatūra atzīts, ka likumiskie procenti līdz tiesas sprieduma izpildei pēc satura ir cita veida prasījums, tas vairs nav prasījums par uzturlīdzekļa maksāšanas, kredīta neatdošanas, preču vai pakalpojumu samaksas kavējuma sekām, bet gan prasījums sakarā ar tiesas sprieduma izpildīšanas kavējumu, tātad nepakļaušanos kompetentās tiesu institūcijas spriedumam, kura izraisījusi nepieciešamību vērsties pie tiesu izpildītāja ar pieteikumu par piespiedu izpildi (*sk. Torgāns K. Likumisko procentu aprēķināšana. Tiesību efektivitāte postmodernā sabiedrībā. Latvijas Universitātes 73.zinātniskās konferences rakstu krājums, 2015).*

Līdz ar to, atbilstoši Civilprocesa likuma 195.panta, Civillikuma 1759.panta nosacījumiem un Civillikuma 1765.panta pirmajā daļā noteiktajam par likumisko procentu apmēru 6% (seši procenti no simta gadā), ar spriedumu ir nosakāmas prasītājas tiesības par laiku no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā un termiņa tā labprātīgai izpildei notecēšanas un līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt likumiskos procentus no neatmaksātās pamatparāda summas. Saskaņā ar Civillikuma 1763.panta 1.punktu procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu. Tādejādi procentu pieaugums apstājas, kad to daudzums sasniegs neatmaksātā galvenā parāda apmēru.

Prasītājas prasījums noteikt tai tiesības saņemt likumiskos procentus (6% gadā) par laiku no 01.11.2016. nav pamatots, jo prasītājai ir procesuālās tiesības par visu nokavējuma laiku uz sprieduma sastādīšanas dienu pašai aprēķināt atbildētājam likumiskos nokavējuma procentus un pieteikt atbilstošu prasījumu izlemšanai tiesā uz izskatīšanas dienu, taču prasītāja nav izmantojusi savas tiesības.

Līdzīgu atziņu ir paudis arī *Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departaments 2016. gada 29. janvāra lēmumā lietā Nr. SKC-1331/2016,* norādot, ka ar saistības pārkāpumu saistītie likumiskie procenti pieprasāmi, prasītājam izvirzot attiecīgu prasījumu pirmās instances tiesā.

Līdz ar to, nav pamata noteikt prasītājai tiesības saņemt likumiskos procentus (6% gadā) par laiku no 01.11.2016., kā tas tiek lūgts prasības pieteikumā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses tās samaksātos tiesas izdevumus. Tādējādi no atbildētāja prasītājas labā piedzenama samaksātā valsts nodeva 140.87 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4.70 *euro*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, atbildētājam nosakāms piecu dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Izlemjot lūgumu par prasītāja aizstāšanu, tiesa secina, ka tai jāvadās pēc Civilprocesa likuma 77.panta, jo pēc būtības lūgums vērsts ar mērķi konkrētā civilprocesā pārņemt puses, t.i., prasītāja tiesības, iestājoties lietā SIA "Rēzeknes enerģija" vietā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 77.panta pirmo daļu, ja viena no pusēm lietā izstājas (fiziskās personas nāve, juridiskā persona beidz pastāvēt, prasījuma cesija, parāda pārvede un citi apstākļi), tiesa pieļauj aizstāt šo pusi tās tiesību pārņēmējam. Atbilstoši minētā panta otrajai daļai, tiesību pārņemšana iespējam jebkurā procesa stadijā.

Ar Uzņēmumu reģistra 2017.gada 31.marta lēmumu Nr.6-12/44433 nolemts ierakstīt komercreģistrā reorganizāciju – apvienošanu, pievienojot komercsabiedrībai AS "Rēzeknes siltumtīkli", vienotais reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, komercsabiedrību SIA "Rēzeknes enerģija", vienotais reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/; komercsabiedrības SIA "Rēzeknes enerģija", vienotais reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, reģistrācijas lietā: izslēgt komercsabiedrību no komercreģistra (lietas 47.lapa).

Saskaņā ar Komerclikuma 334.pantu, komercsabiedrību var reorganizēt apvienošanas, sadalīšanas vai pārveidošanas ceļā. Šā likuma 335.pantā noteikts, ka sabiedrību apvienošana var notikt kā pievienošana vai saplūšana. Pievienošana ir process, kurā sabiedrība (pievienojamā sabiedrība) nodod visu savu mantu citai sabiedrībai (iegūstošā sabiedrība). Apvienošanas gadījumā pievienojamā sabiedrība beidz pastāvēt bez likvidācijas procesa un tās tiesības un saistības pāriet iegūstošajai sabiedrībai.

Ņemot vērā augstākminēto materiālo tiesību normu regulējumu par reorganizācijas, vienu sabiedrību pievienojot otrai, sekām, tostarp tiesību un saistību pāreju iegūstošai sabiedrībai, ir pamats aizstāt civillietā prasītāju SIA " Rēzeknes enerģija" ar tās tiesību un saistību pārņēmēju AS "Rēzeknes siltumtīkli", ņemot vērā, ka konkrētā tiesiskā attiecība, ko aptver prasības priekšmets, pieļauj tiesību pārņemšanu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 189., 193., 195., 204.[1], 250.[25], 250.[27] pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, AS „Rēzeknes siltumtīkli", reģistrācijas Nr.40003215480, labā parādu 939.12 *euro* par laika periodu no 2014.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 30.novembrim, tiesas izdevumus 145.57 *euro*, kopā 1084.69 *euro* (viens tūkstotis astoņdesmit četri *euro* 69 centi), samaksu veicot prasītājas kontā Nr.LV89LATB0002010067037.

Noteikt prasītājai tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos procentus – 6% gadā no parāda summas 939.12 *euro* no sprieduma stāšanas likumīgā spēkā un termiņa tā labprātīgai izpildei notecēšanas līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai), ievērojot Civillikumā noteikto procentu pieauguma aprobežojumu.

Spriedumu 20 (divdesmit) dienu laikā no tā pieejamības dienas - 2017.gada 11.jūlija var pārsūdzēt apelācijas kārtībā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem, Latgales apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rēzeknes tiesā Ludzā.

Tiesnese I.Marnauza